

ржката дадена отъ Екзархията на надлежния български чиновникъ при българската черкова. На раздѣла шестмината души, като се цѣлунаха съ покъртени сърдца и съ сълзи на очи, защото се хвърляха въ една не безопасна работа при пълна неизвѣстность на сетнинитѣ ѝ за всички, дадоха си дума, че никой отъ тѣхъ нѣма никому да загатне ни най-малко нѣщо за всичко станало и за взетото окончателно рѣшение. Колкото за Екзарха, той и така бѣше въ течение на всичката тази работа, само че при него по негово изрично желание трѣбаше да идатъ да се явятъ, но не наедно и съвмѣстно, а отдѣлно, и не сжщеврѣменно, всѣки единъ отъ двамата делегати за сбогомъ и благословение, прѣди да трѣгнатъ.

Тѣй, при такива обстоятелства и при такива условия изникна идеята за една българска депутация по Европа прѣзъ страшната година, и тѣй се осжществи тая идея.

